

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਇਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.ਜੇ ਅੱਗੇ

ਸੇਠ ਰਤਨ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ.

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ 39

ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ—ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ—ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਪੁਸ਼ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ—ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ—ਪੁਸ਼ਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ—ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਸੂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ।

ਹੈਲਡ (ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ: -

(1) ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ- ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਪਲੱਸ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਜੇ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(ਏ) ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

(ਬੀ) ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-

(i) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ, ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ,

(ii) ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੇ।

(3) ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਦੂਜੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਢਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਹਤਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਚਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲਵੇਗੀ।

ਆਯੋਜਿਤ(ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੀ ਵੀ। ਇਸਲਈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ, ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਮੌਰਗੇਜਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਜੀਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਖੁਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ, ਆਦਿ।

ਐਫ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਡੀ.ਆਰ ਮਨਚੰਦਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਕੇ.ਐਲ.ਕਪੂਰ, ਰੂਪ ਚੰਦ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਤੱਥ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। 12 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3, ਕੋਲ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ C ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ 4 ਹੈ, ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 7 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਸੀਦ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। 13 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ, ਜਾਇਦਾਦ A, B ਅਤੇ C ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, 27 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੋਰਟਗੇਜ-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 13 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ A, B ਅਤੇ C ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਫਿਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ। 1 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਨੇ 12 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਮੌਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਇਦਾਦ C ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 3 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਗਿਆ। 10 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 4 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੰ 3, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 6,428-9-6 ਰੁਪਏ ਸੀ। 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 13, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਡੀ. 2 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ C ਵਿੱਚ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਇਹ ਦੂਸਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 31 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.ਏ. ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਪਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.1 ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਤੋਂ 7, ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2,301-8-0, 1,457-8-0, ਅਤੇ 2,631-0-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 11 ਰਾਹੀਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। 23 ਅਗਸਤ ਨੂੰ, 1949, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੀ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 16 ਦਿੱਤਾ

ਕਿ “ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 13(1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਇਹਨਾਂ i ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ 12 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਪਰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ, 3 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 13 ਹੈ। 16 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। 12 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 13) ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਰਗੇਜ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 1 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੰ: 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੰ: 1 ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਕਤੂਬਰ, 29, 1949 ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 14, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ- “ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀ 1 ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਡੀਆਂ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਚਾਰਜ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ 10,000 ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਪਿਛਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

19 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2, ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3, ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਪੂਰਵ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4 ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 5, 6 ਅਤੇ 7, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਕੋਰੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ, ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਹਨ ਇਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 12 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਮਿਤੀ 12 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ 13 ਮਾਰਚ, 1945 ਦਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1945। ਇਸੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ 3 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਮੁਆਇਨਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 3 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਗਲਤ ਮਿਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਏ, ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਦੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1. ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ C ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਨੰ A ਅਤੇ B ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ। ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 1 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ C ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਰਕਮ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ 3 ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੌਰਗੇਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ C ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 4. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 4 ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰ. 4 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਫਰਮੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ 9 ਜੂਨ, 1954 ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।" ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਦਈ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਈ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ (ਏ) ਕਿ ਮੁਦਈ ਡਿਕ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸਾਦਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਰਮ ਇਕੱਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, (ਅ) ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਕਦ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੰਡੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ (c) ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ,

ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ C, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4। ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 15,000, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ 10,000 ਰੁ. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਸੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਢਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ ਸੀ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵੇਚਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੁਢਲੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਆਮ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 4 ।

ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤ ਰਾਮ, ਵੇ 1946 ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 5 ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਗਦੀ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਲਿਆ। ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਰੱਖਦਿਆਂ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਫਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਿਰਤਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਲਈ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7 ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ 10,000-9-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਡੈਬਿਟ ਸਾਈਡ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਫਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਖਤਾ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ 10,000-9-3 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੈਬਿਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਬਹਿ ਜਾਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਤੋਂ ਉਹੀ ਰਕਮ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ-ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੀ. ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕੱਲੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ- ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P14 ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 4 ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4 ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਹੈ। ਮੋਰਟਗੇਜਰ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4, ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਲੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤੀਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4. ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੋਰਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ ਲਈ-ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਬਚੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਸੰਚਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਝਗੜੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ C ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4। ਇਹ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੰਚਤ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ

ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 13, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ. ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਮੌਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਵੈਧ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹਨ-

(1) ਇੱਕ ਦੂਸਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹੀ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਬਰਹਮ, ਦੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ Q1), ਅਤੇ ਹੇਮ ਚੰਦਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਸੁਰਧਾਨੀ ਦੇਬਿਆ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(a) ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ: ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਤਾਰਨ ਬੈਨਰਜੀ(3), ਉਮੇਸ ਚੰਦਰ ਸਿਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਮੁਸਲਿਮ ਜ਼ਹੂਰ ਫਾਤਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ(4), ਰਾਜਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਈ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮ-ਜਨਮ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸਫਦਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਪਰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਹੁੰਦਾ: ਸੁੱਖੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸਫਦਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬਨਾਮ ਸਗੁਨ (7), ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ-

(b) ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-

(i) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ: ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਤਾਰਨ ਬੈਨਰਜੀ (3), ਰਾਜਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਈ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜਨਮ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸਫਦਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6),

(ii) ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: ਅਤੇ ਬਰਹਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)।

(3) ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢਾਲ, ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਰੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸੁੱਖੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸਫਦਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬਨਾਮ ਸਗੁਨ (7)

ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.,

ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (8), ਬਰਹਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਬਸ਼ੇਸ਼ਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਦੇਵੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆ ਕੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਹਤਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਚਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲਵੇਗੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਭਗਵਥਰ ਬਨਾਮ ਐਨ ਏ. ਤਿਰੂਮਲਾਈ ਅਈਅਰ (10), ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਚੰਦ (8), ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਭਗਵਥਰ ਬਨਾਮ ਐਨ ਏ. ਤਿਰੂਮਲਾਈ ਅਈਅਰ (10) ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਹਤ ਵਿਕਲਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਲਟ ਪੱਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਲਟ ਪੱਖ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ।" ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।" ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8), ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਕੇ.ਐਨ.ਏ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਭਗਵਥਰ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਏ. ਤਿਰੂਮਲਾਈ ਅਈਅਰ (10) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਾਹਤ ਵਿਕਲਪਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਮੌਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਧਰ ਬਨਾਮ ਬੇਪਿਨ ਬਿਹਾਰੀ ਪਾਠੀ (11) ਵਿੱਚ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲੀਆ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਵਿਸ਼ਾ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕੇ। ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਮਾਲੀਆ ਮੰਗ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ

ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਵਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੋਂ ਘੱਟ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ- “ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਘੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ nbt ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਰਾਹਤ ਪਰ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਗੰਗਾ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸ਼ੀ ਰਾਮ (12) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 373 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ- “ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਾਧੂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬੇਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਪਲੱਸ ਸੇਲ-ਪ੍ਰੋਸੀਡਰਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੋਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੋਝ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਵਿਕਲਪਕ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸੰਚਤ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ- ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ: ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਅਰਲ ਆਫ਼ ਸੈਂਡਵਿਚ (13)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ: ਵਾਈਨ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਡੌਕ ਲੇਬਰ ਬੋਰਡ (14)। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੂਜੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚੋਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ, ਜਾਇਦਾਦ C, ਤੱਕ, ਸਮੇਤ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। , ਹਾਲਾਂਕਿ, 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2 ਦੁਆਰਾ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2 .ਦੀ .ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੋ ਦੇ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਨਿਯਮ 13 ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 12 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰਵ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ , ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਆਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੂਜੇ ਮੌਰਗੇਜ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਡੀ-2 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਆਰਡਰ 34 ਦਾ ਨਿਯਮ 4(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - "ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ, ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।" ਪਰ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 4 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ

ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ। ਡਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਗਿਰਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਉਹ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 4, ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਿਛਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ C ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ 4 ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਪਿਛਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖਾਤਰ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰੇਗਾ।

ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰ-4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਲੱਸ ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 15 ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (15), ਦੇਹੋਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਤਾਰਨ ਬੈਨਰਜੀ (3), ਅਤੇ ਉਧੋ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (16) ਦੇਖੋ। ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਨੂੰ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਦੋਹਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੀ ਵੀ। ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬਨਾਮ ਸਗੁਨ (7), ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸਫਦਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸਲਈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਮੋਰਗੇਜਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਜੀਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਖੁਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (17), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬਨਾਮ ਸਗੁਨ (7)। ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੀਡੀਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਊਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਮੋਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਮੋਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸਿਰਫ ਸਰਪਲੱਸ ਸੇਲ-ਪ੍ਰੋਸੀਡਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਦੋ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ। ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਤੇ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ- ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ-ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਨਿਯਮ

ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਰਗੇਜ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਰਜ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: 4 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਧਾਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਗੋਵਿੰਦ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜਨਮ ਮਿਸਰ (5), ਅਤੇ ਬਰਹਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਕੀ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ • ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਸਰਪਲੱਸ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਪਲੱਸ, ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਰਗੇਜ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ। ਇਕਮਾਤਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਸੁਰੱਖਿਆ, ਕੇ.ਐਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਭਗਵਥਰ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਏ. ਤਿਰੂਮਲਾਈ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ(10) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਾਧੂ. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਸਲਾਹ ਸਿੱਖੀ. ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਬੋਝ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਪਲੱਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਰਹਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ (18) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਬਰਹਮਦੇਓ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ

ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਪਲੱਸ ਪੁਇਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਸਰਪਲੱਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਰਹਮਦੇਉ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਆਫ ਦਿ ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ' ਨੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਪੁਇਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹੋਣ, ਵਿਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਪਲੱਸ ਤੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਵਦੋਸ, ਜੇ., ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਇ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ puisne ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕਸਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪੜਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਪੁਇਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਾਧੂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਊਸਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ puisne ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਰਵੀ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਚਾਰਜ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਯਾਨਿ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਹੋਰ

ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਸਰਪਲੱਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੋਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਏ. ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ(8) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਪੁਇਸਨੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਬਚੀ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਾਧੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਉੱਪਰ ਜੱਜ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਦੇਸ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ '\$ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਹਨ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

